

Mare de sucre

de Clàudia Cedó

TEATRE

Dijous 7 d'abril / 20 h / 20 €

La història d'una noia amb discapacitat que vol ser mare i ha de confrontar-se amb la seva comunitat.

Autoria i direcció: Clàudia Cedó. Interpretació: Andrea Álvarez, Anna Barrachina, Marc Buixaderas, Mercè Méndez, Judith Pardàs, Maria Rodríguez i Teresa Urroz. Ajudant de direcció: Berta Camps. Escenografia: Closa, Laura Clos. Vestuari: Bernat Grau. Música: Lluís Rubirola. Il·luminació i so: Luis Martí

Durada: 2 hores

La Cloe té vint-i-set anys, discapacitat intel·lectual i un desig dins les entranyes des de petita. La incomprensió de la seva família, la fundació on viu i la seva comunitat la durà a una lluita pels seus drets sense precedents, a una rebel·lió maldestre contra una situació injusta que li ha pres la tutela del seu propi cos. La Cloe s'enfrontarà a la llei dels homes per aconseguir el seu anhel, íntim i natural: quedar-se embarassada i tenir un fill. Però el viatge la farà dubtar d'ella mateixa. Seria ella una bona mare? Quina és la capacitat que ens converteix en bones mares i bons pares? Totes les persones que tenen fills la tenen? Totes les persones amb discapacitat estan incapacitades per afrontar la maternitat? Mare de sucre reflexiona sobre el tracte que estem donant com a societat a les persones amb diversitat funcional. L'assimilació de la jurisdicció dels seus cossos, la sobreprotecció com a excusa per l'arrabassament de la seva llibertat de decisió.

Mare de sucre és un espectacle amb repartiment inclusiu, escrit i dirigit per Clàudia Cedó, que narra la història d'una noia amb discapacitat que vol ser mare i ha de confrontar-se amb la incomprensió de la seva comunitat. Escenaris especials, productor executiu de l'espectacle, és una fundació que fa teatre amb persones en risc d'exclusió social des del 2006. Els espectacles, creats per les actrius i els actors del projecte, busquen sensibilitzar l'espectador envers el valor de la diferència, emocionar-lo i trencar estereotips.

NOTA DE L'AUTORA

'La meva germana venia a jugar amb mi i les meves amigues, quan érem nenes. Jo deia "La Maria no s'hi val! És de sucre"! Ho deia perquè era més petita, perquè no li fessin mal. Perquè no llancessin la pilota tan fort quan jugàvem a matar conills, i no perdés cada vegada si arribava última a l'esglaió jugant a "la peste alta". Els seus errors no valien com els nostres. Si eres de sucre, no perdies mai. Però tampoc jugaves. Si eres de sucre, no en formaves part.'

PROPERES ACTIVITATS A LA FACTORIA

No sin mis huesos
Cia. Iron Skulls

DANSA - HIPHOP /URBANA
Divendres 29 abril / 20 h / 12 €

Obra completa
Cia. Didascàlia Teatre

TEATRE
7 i 8 de maig / 20 h / 12 €